

alt for stor Forskel mellem Lønningsvilkaar for Postbudene i Kjøbenhavn og for Posbudene i Provinsbyer. Ser man navnlig paa Forholdene i de store Provinsbyer, vil man finde, at de i den Henseende væsentlig ere ens med Forholdene i Kjøbenhavn. Der forekommer mig derfor ikke at være nogen Grund til at stille Postbudene her og i Provinserne saa forskelligt baade med Hensyn til Gagerne og med Hensyn til Pensionen. Man vil se, at Begyndelseslønnen for Postbudene her i Kjøbenhavn er 800 Kr. og i Provinserne 700 Kr. Det fik endda gaa, men ved Slutningslønnen, naar de have tjent i 40 Aar, er Forskellen vokset til 500 Kr., idet der i Kjøbenhavn kan naas en Løn af 1,600 Kr. mod i Provinserne kun 1,100 Kr. Ved den Livrente, som tidligere blev skaffet dem, var Forskellen ikke saa stor. Maksimum af Livrenten var 632 Kr. for Kjøbenhavn mod 426 Kr. for Provinserne, medens Pensionen nu er beregnet til 1,067 Kr. for Kjøbenhavn og kun 737 Kr. for Provinserne. Der er ikke nogen tilstrækkelig Grund til at gøre en saadan Forskel eller til at lønne Provinspostbudene ringere. Antallet af de Ombæringer, som finde Sted i de større Provinsbyer, som Aarhus, Aalborg, Odense m. fl., er vokset, i en saadan Grad, at der sikkert nu er lige saa mange Ombæringer som i Kjøbenhavns Distrikter. Man har tidligere anset det for mindre oplidende at være Postbud i Provinserne, fordi der ikke var saa mange Trapper at klatre op ad, men dette Forhold har nu ogsaa forandret sig. Nu er ogsaa i Provinserne 3—4 Etagers Huse det ordinære. Grundene ~~de~~ nu saa dyre, at det ikke kan betale sig at bygge, medmindre man bygger i Højden. Levofoden er heller ikke væsentlig billigere i de større Provinsbyer end i Kjøbenhavn, og Lejlighederne koste omtrent det samme. Jeg skal derfor henstille til den højtærede Minister, særlig med Hensyn til Overvejelse af en ny Lønningslov for Postbudene, om der ikke var Mulighed for at nærme Lønningerne for Postbudene i Provinserne og i Kjøbenhavn — særlig i de større Provinsbyer — betydelig mere til hinanden, saaledes at ogsaa den Efterløn eller Pension, der gives dem, bliver om ikke ens, saa dog kun lidet forskellig. Idet jeg saaledes særlig henleder Opmærksomheden paa dette Punkt, skal jeg paa det bedste anbefale Forslaget til Tingets Velvilje.

K. M. Klausen: Da dette Forslag var til Behandling i Fjor, fik det ligesom

nu en meget velvillig Modtagelse fra alle Sider. Det blev henvist til Lønningsudvalget, og man skulde have ventet, efter den særdeles gode Modtagelse, at der ogsaa var kommet noget ud af Forslaget. Det skete imidlertid ikke, hvad der blev en stor Skuffelse for alle de Funktionærer, som glædede sig ved den velvillige Modtagelse, og som derfor troede, at Sagen vilde blive gennemført. Det blev en stor Skuffelse for dem, da det viste sig, at dette Udvalg var et Begravelsesudvalg, som ikke fremmede Sagen; den naaede nemlig ikke frem til 2den Behandling her i Tinget. Jeg skal dog indrømme, at Forslaget kom noget sent frem i Fjor, idet 1ste Behandling fandt Sted den 2den Marts, men det er jo ikke meget omfattende, saa at det, hvis man havde villet fremme det, nok havde været muligt at faa det gennemført i Fjor. I Aar er Forslaget atter forelagt, men heldigvis paa et tidligere Tidspunkt, saa at der i Aar maaske kan være noget mere Haab om dets Fremme; i hvert Fald kan Undskyldningen med den sene Fremlæggelse ikke gælde. Jeg vil da haabe, at Forslaget bliver gennemført, saa at de velvillige Ord i Dag, hvormed Forslaget mødes, ogsaa maa blive efterfulgte af Handling. At der er stor Trang til en Pensionslov som denne, er indlysende. Den Ordning, som blev indført i 1889, og som nu gælder for Forsørgelsen af gamle Postbude, er i Virkeligheden meget uheldig; det er allerede oplyst fra forskellige Sider. Hvad de kunne faa, er i de fleste Tilfælde ikke stort mere, end de vilde kunne opnaa ved at søge Alderdomsunderstøttelse. Det, Staten nu yder Postbudene, er saaledes i mange Tilfælde kun en Gave til Kommunerne, der kunne spare tilsvarende Beløb i Alderdomsforsørgelsen. Det er ogsaa højst uheldigt, at mange Postbude ere blevne meget gamle i Udførelsen af deres Tjeneste. Det er blevet mig meddelt, at der her i Kjøbenhavn skal være et Postbud paa over 80 Aar, som endnu er i Funktion. Han kan ikke tage sin Afsked, da han ingen Pension kan faa, og de andre Kamerater hjælpe ham saa med hans Tjeneste; saa faar det gaa, som det bedst kan. Det vilde derfor være rimeligt at gennemføre en Pensionslov, saa at de gamle, udslidte Mennesker kunde trække sig tilbage og faa en beskedent aarlig Understøttelse. Jeg anser det for heldigt, at den højtærede Minister har taget Telegrafbudene med, idet de ifølge hele deres Tjeneste bør ligestilles med Postbudene. Jeg kunde dernæst have Lyst til, ligesom